

Hervormde gemeente Bergambacht

december 2014

Beleid huwelijksinzegeningen

Duidelijk en pastoraal

1. Investeren in kennis en visie

Het huwelijk zien we als een afspiegeling van de relatie die God wil hebben met ons mensen. In het bijzonder het christelijk huwelijk als een afspiegeling van Jezus Christus met zijn gemeente. We zien het daarom als zeer belangrijk dat de relatie met God zelf de basis vormt van een huwelijk. Hij wil betrokken zijn, Hij wil zegenen, Hij wil helpen en bouwen in een relatie. De kerkelijke inzegening is daarom geen loze ceremonie maar een geweldig getuigenis dat echtparen samen met God hun huwelijk willen ingaan en in afhankelijkheid van Hem willen leven. Hun liefde groeit en bloeit door de liefdesrelatie die God met hen wil hebben.

Het is belangrijk dat we als gemeente investeren in jonge mensen om hen duidelijk te maken wat een huwelijk inhoudt en wat de waarde van een kerkelijke inzegening is. We streven er naar om elk jaar aan een grote groep (jongeren) één of meer momenten aan te reiken waarin over het huwelijk gesproken wordt.

We willen dit doen op de volgende manieren:

- a. In de catechese
- b. Met thema-avonden
- c. In de eredienst

a. In de catechese

In het zesjarig curriculum van de catechese (van 12-16 jaar) komt driemaal een moment voor dat er gesproken wordt over huwelijk en/of seksualiteit. In ieder geval is om het jaar een dergelijk onderwerp aan de orde en na het doorlopen van de catechisaties heeft een jongere in drie verschillende fasen van zijn tienertijd nagedacht over het huwelijk.

Ook in de 18plus catechese komt het onderwerp een keer aan de orde.

b. Met thema-avonden

Via een gemeenteavond of een ouderavond van de catechese wordt 1 keer per drie jaar stil gestaan bij het thema huwelijk/relatie/liefde.

c. In de eredienst

Minimaal één keer per twee jaar wordt er in de eredienst speciale aandacht besteed aan huwelijk/relatie/liefde (bijvoorbeeld in een leerdienst). Eén keer per vier jaar is dat een speciale themadienst die samen met de jongeren wordt voorbereid.

2. Procedure bij de aanvraag van een huwelijksinzegening

De inzegening van het huwelijk is een onderstreping van de relatie die het aanstaande bruidspaar samen met God wil opbouwen. Zij geven daarmee te kennen niet zonder God in hun huwelijk te willen leven. Ze geven aan dat ze van God afhankelijk zijn en doen daarmee een 'openbare belijdenis' voor God, hun familie, de gemeente en hun gasten. Een kerkelijke inzegening kan dus alleen als beiden deze intentie uitspreken en het huwelijk erkennen als de samenlevingsvorm die God bedoeld heeft. We zien de huwelijksinzegening als een gebeurtenis die plaatsvindt in het midden van de gemeente. Het heeft onze voorkeur dat gemeenteleden betrokken kunnen zijn bij de huwelijksinzegening.

Allerlei verschillende mensen komen bij de kerkenraad met een vraag om huwelijksinzegening. Daarin is geen situatie hetzelfde. Daarom wordt altijd het gesprek aangegaan

Duidelijk en pastoraal

met de personen die de wens hebben neergelegd. De gesprekken zijn dan per definitie maatwerk. Afhankelijk van de situatie en de intenties van de beide personen zal de vraag om de huwelijksinzegening gehonoreerd kunnen worden. Uiteraard zijn er allerlei situaties denkbaar. Mensen die niet in onze gemeente wonen maar zich hier vestigen. Mensen die hier trouwen en elders gaan wonen. Mensen die nu nog niet met onze gemeente meelevens maar dat wel willen gaan doen. Start- en achtergrondsituaties die heel verschillend zijn. Hieronder zijn een aantal beleidslijnen vastgelegd op basis waarvan het gesprek met het toekomstige bruidspaar wordt aangegaan en beslissingen worden genomen. Verder wordt verwezen naar het *beleid huwelijk en samenwonen (zie bijlage 1)*.

a. Huwelijksinzegening van mensen van gelijk geslacht

Hiervan is, na overleg met de gemeente, in de Plaatselijke Regeling van de Hervormde gemeente Bergambacht vastgesteld dat uitsluitend een huwelijk tussen één man en één vrouw kan worden ingezegend.

b. Huwelijksinzegening van mensen die al samenwonen

Indien er sprake is van samenwonen zal altijd een beslissing van de kerkenraad nodig zijn om het huwelijk kerkelijk in te zegenen. De kerkenraad gaat met het aanstaande bruidspaar in gesprek over de concrete situatie. In dat gesprek zal aan de orde komen dat bijbels gezien slechts het huwelijk de mogelijkheid tot samenleven als man en vrouw rechtvaardigt. Tevens zal worden gesproken over de motieven die hebben geleid tot het samenwonen en de erkenning dat dit een onbijbelse weg is. De kerkenraad zal samen met de ongehuwd samenwonenden, op een pastorale wijze, zoeken naar wegen om hen de Bijbelse visie op samenwonen te onderwijzen en van hieruit erop aandringen terug te komen van hun on-Bijbelse leefwijze, en te komen tot een officieel huwelijk. Waar de ongehuwd samenwonenden oprecht tot inzicht komen dat het huwelijk de Bijbelse weg is, zal de weg open staan voor een kerkelijke huwelijksbevestiging.

Met het aanstaande bruidspaar zal tevens worden gesproken over het belijden van deze onbijbelse handwijze en zullen afspraken worden gemaakt over de te volgen praktijk tot aan de trouwdag. Als blij van oprechte intentie zal de kerkenraad het paar vragen tot de huwelijksdag niet als man en vrouw samen te leven.

De kerkenraad verantwoordt de genomen beslissing tot huwelijksinzegening naar de gemeente.

Als de kerkenraad weet van stellen uit het midden van de gemeente die (gaan) samenwonen, zullen deze pro actief benaderd worden waarbij de kerkenraad (wijkouderling of predikant) in gesprek gaat met het stel en het beleid toegelicht wordt.

c. Huwelijksinzegening van mensen die eerder getrouwd zijn geweest

Indien een weduwe of weduwnaar een aanvraag doet bij de kerkenraad voor de inzegening van een volgend huwelijk is er bijbels gezien geen enkel beletsel waarom het huwelijk niet zal kunnen worden ingezegend. Indien (één van)beiden eerder gehuwd geweest is, maar dat huwelijk door een echtscheiding is verbroken, zal altijd een beslissing van de kerkenraad nodig zijn voor kerkelijke huwelijksinzegening. Met het aanstaande bruidspaar zal worden gesproken over de achterliggende situatie en eventuele mogelijkheid van verzoening. Tevens zal worden gesproken over wijze waarop tegenover God en de mensen schuld wordt beleden over de echtbreuk als dat bijbels gezien nodig is. De kerkenraad verantwoordt de genomen beslissing tot huwelijksinzegening naar de gemeente.

d. Huwelijksluiting van mensen van wie één van hen lid is van een andere kerk of christelijke geloofsgemeenschap.

De kerkenraad werkt mee aan huwelijksluitingen zolang beiden protestantse achtergrond hebben. Hierbij kan ook ruimte zijn voor de medewerking van predikanten en voorgangers of oudsten in de dienst. Bij een huwelijk van een protestants kerklid met een rooms katholieke

Duidelijk en pastoraal

partner zal er in de kerkenraad op grond van het gesprek dat met het toekomstig echtpaar is gehouden een besluit worden genomen. De kerkenraad biedt geen ruimte voor een oecumenische eredienst.

e. Huwelijksinzegening van mensen van wie één- of beiden geen kerkelijke of christelijke levensovertuiging heeft/hebben

Door de kerkenraad zal in een gesprek met dit aanstaande bruidspaar duidelijk worden gemaakt dat de kerkelijke inzegening van een huwelijk een ja-woord inhoudt, niet alleen tegenover de huwelijkspartner maar ook en vooral tegenover God. Het is onmogelijk een ja-woord uit te spreken tegenover een God in wie men niet gelooft. In principe kan een dergelijk huwelijk niet kerkelijk worden ingezegend. Wel zal de kerkenraad in het gesprek proberen te bewegen tot het geloof en daarbij ook de nodige mogelijkheden en middelen aanbieden.

3. Begeleiden van toekomstige echtgenoten naar het huwelijk

Het is belangrijk dat we als gemeente om (jonge) toekomstige echtgenoten heen staan en hen helpen bij een goede voorbereiding. In hun huwelijk komt er genoeg op hen af en we willen hen handvatten geven om samen te groeien in de liefde en de relatie met God.

Ook stellen die buiten onze gemeente wonen, maar hun huwelijk wel in het midden van onze gemeente willen laten inzegenen worden op deze manier begeleid.

Hiervoor bieden we de volgende stappen, die we voor het aanstaand bruidspaar en ons als gemeente bindend zijn:

- a. Het invullen van een *aanvraagformulier voor de kerkelijke inzegening (bijlage 2)*
- b. Het schrijven van een *motivatiebrief voor de kerkelijke inzegening (bijlage 3)*
- c. Twee avonden huwelijksvoorbereiding
- d. Een (of meer) gesprekken met wijkpredikant

a. Het invullen van een formulier voor de kerkelijke inzegening

Een stel dat wil gaan trouwen, zal bij de (wijk)predikant hun wens kenbaar moeten maken. Hiervoor is een standaardformulier beschikbaar (aanvragen bij predikant of via website). In dit formulier worden NAW- en achtergrondgegevens ingevuld en kunnen enkele praktische wensen kenbaar worden gemaakt.

b. Het schrijven van een motivatiebrief voor de kerkelijke inzegening

De motivatiebrief gericht aan de kerkenraad (twee exemplaren) wordt door ieder van het toekomstige bruidspaar apart ingevuld. Hierin geven zij antwoord op enkele vragen van principiële aard die betrekking hebben op hun visie op het huwelijk en de kerkelijke inzegening en waarom men een kerkelijke inzegening wil. Een kopie van deze motivaties kom in de *werkmap huwelijksvoorbereiding*.

Na stap a. en stap b. :

Het toekomstig bruidspaar levert het ingevulde formulier en de beide motivatiebrieven in bij de (wijk)predikant van de kerkenraad. Het formulier wordt door hem gekopieerd voor: zichzelf, de secretaris van het college van kerkrentmeesters en het aanstaand bruidspaar zelf. De wijkpredikant licht de betreffende wijkouderling in.

De predikant vertelt aan het aanstaand bruidspaar wat het vervolg voor het echtpaar zal zijn. Dat zijn:

- In ieder geval: informatie over de vaste vervolgstappen (twee avonden huwelijksvoorbereiding en een of meer gesprekken met betreffende predikant)
- een extra gesprek met het toekomstige paar
- een bespreking van de aanvraag in de kerkenraad

Tevens overhandigt de predikant aan het aanstaande bruidspaar de *werkmap huwelijksvoorbereiding*, waarvan het ingevulde formulier en de motivatiebrieven toegevoegd kunnen worden. Deze map nemen zij met zich mee gedurende alle stappen op weg naar de huwelijksdag.

De predikant laat, indien de inhoud van het formulier en/of motivatiebrieven daar aanleiding toe geven, de huwelijksaanvraag voor de vergadering van het eerstvolgend moderamen en de kerkenraad agenderen.

Duidelijk en pastoraal

Het aanstaande bruidspaar stuurt een trouwkaart aan de scribe van de kerkenraad en aan de wijkpredikant.

c. Twee avonden huwelijksvoorbereiding

In de gemeente zijn steeds enkele (wat langer getrouwde) echtparen beschikbaar. Zij worden toegerust om met een toekomstig echtpaar twee huwelijksvoorbereidingsmomenten (huwelijks catechese) te hebben. Aan de hand van eenvoudige handleidingen en werkboekje gaan zij met het toekomstige echtpaar aan de slag met de volgende onderwerpen:

- Gods bedoeling met het huwelijk
- Communicatie en conflicten
- Rolverdeling in het huwelijk
- Seksualiteit en gezinsplanning
- Huisgodsdienst

De werkmop neemt het stel na de voorbereidingsavonden weer mee naar het gesprek met de predikant.

d. Een of meer gesprekken met de (wijk)predikant

Het toekomstig echtpaar heeft een aantal weken voor de huwelijksluiting een gesprek met de predikant. Hierin wordt vooral ingegaan op de betekenis van de huwelijksinzegening en de motivatie van het stel. Verder komen ook praktische zaken rondom de huwelijksdienst aan de orde. De predikant zo mogelijk de wijkouderling bij het gesprek.

In bepaalde situaties kan de predikant of kerkenraad het zinvol vinden om ook contact te hebben met (een van) de ouders van het toekomstige stel. Predikant of kerkenraad neemt dan zelf contact met hen op. Soms kan er een situatie zijn waarin verzoening tussen kind(eren) en ouders belangrijk is. De predikant zal dit aan de orde stellen en partijen helpen tot verzoening te komen.

4. Vormgeven van de inzegening

(zie ook beleidsplan van de gemeente en de nota kerkgebruik van het college van kerkrentmeesters)

De inzegening van het huwelijk zien wij als een openbare gelegenheid die in het midden van de gemeente plaatsvindt. Dit betekent dat we van het echtpaar vragen openbaar uit te spreken van God afhankelijk te zijn en dat zij naar Gods wil samen willen leven. De aanwezigen zijn hiervan getuigen en hebben mede een verantwoordelijkheid het echtpaar hierin te ondersteunen. De inzegening is een prachtige ceremonie, maar kan niet alleen om het uiterlijke van de ceremonie worden gehouden. Het gaat uiteindelijk om het komen voor het aangezicht van de levende God en vragen om Zijn zegen.

5. Begeleiden van echtparen in hun huwelijk

Het is van groot belang dat (jonge) stellen door de gemeente geholpen blijven worden in hun relatie. Als een echtpaar in de kerk de zegen van God heeft gevraagd, is de gemeente mede verantwoordelijk voor het welzijn van het echtpaar. We willen daarom om stellen heen staan en hen zo nu en dan extra hup geven.

We doen dit door:

- a. Het pastorale bezoekwerk
- b. Het beschikbaar zijn van het begeleidende echtpaar in de periode voor het huwelijk
- c. Het aanbieden van een huwelijks cursus

a. Het pastorale bezoekwerk

Jonge stellen worden zowel in het eerste als tweede jaar van hun huwelijk bezocht door de wijkouderling (ook al zijn zij niet in onze gemeente getrouwd maar wel lid).

b. Het beschikbaar zijn van het begeleidende echtpaar in de periode voor het huwelijk

Duidelijk en pastoraal

Het echtpaar dat voor het huwelijk het te trouwen echtpaar heeft begeleid, neemt in het eerste jaar van het huwelijk een keer contact op om een 'bijkletsmoment' te plannen. Daarnaast is het echtpaar beschikbaar als het stel vragen heeft of ergens mee zit. Het echtpaar mag daarbij doorverwijzen naar predikant of wijkouderling. Het echtpaar dient daarbij geheimhouding in acht te nemen.

c. Het aanbieden van een huwelijkscursus

Na vijf jaar huwelijk worden stellen (ook die zijn ingekomen in onze gemeente) gericht uitgenodigd om mee te doen met een huwelijkscursus van enkele avonden. De cursus (Hart voor je huwelijk) wordt gegeven door twee oudere, ervaren stellen uit de gemeente en is een soort van 'APK voor het huwelijk'.

Tegelijk wordt hier gekeken of het stel weer ingezet kan worden voor nieuwe toekomstige stellen in de gemeente. Zo ontstaat er een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de huwelijken in de gemeente.

Bijlage 1: Beleid huwelijk en samenwonen

Beleid huwelijk en samenwonen

Inleiding

We leven in een tijd waarin de waarde van het huwelijk op de tocht staat. Als Kerk staan we in deze wereld en hebben dus ook te maken met de gedachten en gewoonten van de wereld. Dit leidt ertoe dat principes van het christelijke huwelijk worden aangetast door een niet-christelijke denkwijze. De christelijke gemeente loopt in een post-christelijke samenleving het gevaar dat ze nog wel weet (of aanvoelt) wat God geboden en verboden heeft rondom het samenleven van man en vrouw, maar dat ze dit niet meer kan onderbouwen. Niet minder gevaarlijk is dat ze zelf niet meer in de christelijke denkwereld staat. Dit leidt ertoe dat de christelijke manier van denken over het huwelijk haar vreemd is geworden. Daarom is het zinvol dat de Kerk haar oor steeds weer te luisteren legt bij het onderwijs van de Schriften en dit ook uitdraagt. Dit beleidsstuk is een vrucht van de bezinning die we als kerkenraad hebben gehouden.

De scheppingsorde

In den beginne schiep God de hemel en de aarde. Deze aarde was woest en ledig, er heerste chaos. Dit heeft God niet zo gelaten. Hij heeft de chaos beteugeld en orde gemaakt in Zijn schepping. Vervolgens zien we dat God de schepping vult met leven. Alles in de schepping krijgt zijn bestemde plaats: God maakte scheiding tussen dag en nacht, tussen het water onder het uitspansel en het water boven het uitspansel, planten en bomen op het droge, de vissen in het water en de vogels in de hemel. Als laatste scheidt God de mens, naar Zijn beeld, om te heersen over deze aarde.

God scheidt de mens 'mannelijk en vrouwelijk' (Genesis 1:27). In Genesis 2 wordt nader ingegaan op deze schepping van man en vrouw. Eerst scheidt de Heere God Adam. Als Adam geroepen is de dieren namen te geven, ontdekt hij dat er - zoals dat bij de dieren wel het geval was - niemand is die bij hem past (Genesis 2:20). Dan geeft God zelf aan Adam een vrouw, geboetseerd uit zijn rib, als een hulp tegenover hem. Zij is geroepen Adam te ondersteunen in zijn heersen over de aarde en geroepen vruchtbaar te zijn. Uit dit gedeelte wordt duidelijk dat alle schepselen hun plaats en bestemming hebben, ze staan in Gods orde.

Na de zondeval houdt God vast aan die orde in Zijn schepping. De harmonie is weliswaar ernstig verstoord, maar daarmee is de orde niet verdwenen. Het huwelijk zoals wij dat nu kennen heeft dan ook alles te maken met de oorspronkelijke toestand in het paradijs. Het is een overblijfsel van de goede schepping, een teken van de orde die God in de schepping heeft gelegd.

Hiermee behoedt de Heere God de wereld voor chaos en verval. Meer nog wordt in de bijbelse geschiedenis gaandeweg duidelijk dat er in het leven van God Zélf een realiteit is die overeenkomt met deze orde (hoewel hoger van rang). De scheppingsorde is dus een afgeleide (schaduw) van de orde in God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Deze gedachte wordt duidelijk wanneer we zien naar het beeld van het huwelijk zoals dat in de Schrift getekend wordt. Het huwelijk is een afspiegeling van de verhouding van Christus tot Zijn gemeente.

Het huwelijk als afspiegeling van de verhouding van Christus tot Zijn gemeente

Vooraf bij de profeten vinden we het beeld van God als Bruidegom en het verbondsvolk als bruid. Het verbondsvolk is in deze relatie de ontvangende, God is degene die initiatief neemt, Zijn kracht toont en ordent. Zo is God er ten goede voor Zijn volk.

Dit beeld wordt nog krachtiger in het Nieuwe Testament met de komst van Jezus Christus naar deze aarde. Christus wordt getekend als de Bruidegom die een heilig huwelijk aangaat met Zijn gemeente, de bruid. Dit beeld vinden we uitdrukkelijk beschreven in 1Korinthe 11 en Efeze 5. En het is dit beeld dat de apostel Paulus gebruikt om aan te geven hoe het aardse huwelijk dient te zijn. Het aardse huwelijk is een afspiegeling van het geestelijke huwelijk tussen Christus en Zijn gemeente. Het aardse huwelijk moet het hemelse als het ware uitbeelden. De apostel schrijft over het huwelijk: Dit geheimenis is groot, maar ik spreek met het oog op Christus en de gemeente (Efeze 5:32). Zoals Christus zich gegeven heeft voor de gemeente, zo moet de man zich geven voor de vrouw en zoals de

Bijlage 1: Beleid huwelijk en samenwonen

gemeente met liefde op Christus heeft geantwoord, zo moet een vrouw met liefde op haar man antwoorden. Omdat het huwelijk een afbeelding is van het oerhuwelijk tussen Christus en de gemeente, en omdat zij gegeven is om de schepping te bewaren voor chaos en verval, daarom is het huwelijk heilig.

Het huwelijk als een publiek gebeuren

Tegenwoordig wordt een huwelijk gesloten door de overheid, op het stadhuis. Deze instelling dateert uit de tijd van de scheiding tussen kerk en staat, die begin 19e eeuw in Nederland werd ingevoerd. Op het stadhuis wordt aan het bruidspaar de wederzijdse rechten en plichten die men naar elkaar en naar de maatschappij heeft, voorgehouden. Dit wordt met de ondertekening van de huwelijksakte bekrachtigd. In de kerk wordt Gods zegen over het huwelijk uitgesproken.

Het gaat hier dus niet om een 'boterbriefje' – zoals er wel eens ironisch over wordt gesproken – maar om het wettelijk karakter van het huwelijk en de rechtsbescherming van de betrokken partijen, alsook van de uit het huwelijk geboren kinderen.

Hoewel in Bijbelse tijden stadhuis en burgerlijke stand onbekend waren, was het huwelijk nooit een zaak van alleen maar twee individuen. Naast de persoonlijke verlangens van de jongeren (zie bijvoorbeeld 1 Samuel 18:20) waren wederzijdse families er doorgaans bij betrokken. Zo traden de vaders regelen op. Denk hierbij aan Abraham die een vrouw laat zoeken voor zijn zoon Izaak. Ook het vaststellen van de bruidsschat (Exodus 22:17, vergelijk ook 1 Samuel 18:25) was een activiteit van de vader van de bruid. De bruidsschat diende vooral ter bescherming van het verbond tussen die twee mensen. In de tijd van de aartsvaders werden de huwelijkse rechten en plichten vastgesteld door wederzijdse ouders. Later lezen we ook dat de oudsten in de poort hun inbreng hadden. Dit zien we bijvoorbeeld in de geschiedenis van Boaz en Ruth. Boaz wil Ruth trouwen, maar er is een ander die daar eerder recht op heeft. In de poort, met de oudsten van de stad erbij, wordt vastgelegd dat Boaz Ruth zal trouwen. Zo zien we dat in het Oude Testament het huwelijk werd gesloten voor het oog van zowel de familie als voor het oog van de maatschappij. Wij moeten bedenken dat deze beschrijving van de rechten en plichten, die voorafgaat aan de huwelijksluiting, vooral dienen ter bescherming van de vrouw.

Dat Gods zegen bij de huwelijksluiting wordt gegeven, lezen wij onder meer bij Rebekka, die van haar broers de zegen meekrijgt, en wij zien dit ook aan Izak, die in het veld is om te bidden als Rebekka aankomt (Gen. 24:60,67). Ook zien we het bij de oudsten in de poort die Boaz de zegen meegeeft voor zijn huwelijk met Ruth (Ruth 4:11,12). Verder is het gewoonte om bij een huwelijk een maaltijd aan te richten, waarbij offers worden gebracht voor God.

De betekenis van de komst van Christus met het oog op het huwelijk is groot. Hij eert het huwelijk met Zijn aanwezigheid op de bruiloft te Kana. Op wonderlijke wijze staat Hij het pasgehuwde stel bij door water in wijn te veranderen. Het huwelijk wordt in het Nieuwe Testament nadrukkelijk beschreven als een middel om zedeloosheid tegen te gaan, om zonden en chaos te voorkomen. Het huwelijk is een instelling van God die niet zomaar mag worden verbroken. De gemakkelijke scheiding door middel van een scheidbrief wordt door de Heere Jezus streng afgewezen, anders dan om reden van hoererij. Het huwelijk verdient de bescherming van de wet en dient om wederzijdse liefde en godsvrucht in stand te houden (zie Markus 10:1-12, 1Korinthe 6:12-20, 10 en 11:1-16, Efeze 5:22-33 en 1 Petrus 3:1-7).

Huwelijk en seksualiteit

Uit Genesis 2:24 (daarom zal de man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en zij zullen tot één vlees zijn) wordt duidelijk dat de geslachtsgemeenschap alleen legitiem binnen het huwelijk kan plaats vinden. Seksualiteit buiten het huwelijk wordt in de Schrift op meerdere plaatsen uitdrukkelijk afgewezen (zie Exodus 22:16v, Deuteronomium 22:13v, Mattheüs 1:18vv, 1Korinthe 6:12vv en 1Korinthe 7:9). De seksuele éénwording is in het licht van de Bijbel het moment waarop het huwelijk wordt gesloten. Tevens ook het moment waarop een bestaand huwelijk dat reeds met een andere man of vrouw is gesloten wordt gebroken.

Bijlage 1: Beleid huwelijk en samenwonen

Verschuivingen in het denken over het huwelijk

In een aantal decennia heeft er in de maatschappij een enorme verschuiving plaatsgevonden op het gebied van de huwelijkse moraal. Dit is allereerst een zaak van de overheid. Door geen aandacht te besteden aan de unieke waarde van het huwelijk en door samenwonen te erkennen en te reguleren, laten zij het volk in deze zondigen. Geen rechten en plichten, maar vrijblijvende verbintenissen: het leidt tot chaos en verval van de maatschappij. De overheid heeft hier de maatschappij niet in beschermd, maar opent deuren naar manieren van samenwonen, die mensen niet verheffen, maar verwarren. Te vrezen valt dat de overheid in de wetgeving nog meer zal doen dat het volk de gelegenheid zal geven om te zondigen.

Het is tekenend dat veel huwelijksvoltrekkingen door de burgerlijke overheid qua inhoud uitgehold en qua ceremonie uitgekleeft zijn. Hierdoor ontstaat bij veel jongeren het idee dat het huwelijk niet zoveel voorstelt. De overheid zou hier meer inhoud aan moeten geven. Anderzijds heeft de overheid het verbreken van de huwelijksband erg gemakkelijk gemaakt, waardoor zeer veel huwelijken eindigen in een scheiding.

Het onderwijs van de Kerk

In de Kerk willen wij bijbels over het huwelijk spreken als de instelling van God, die heilig is omdat het een afspiegeling is van het huwelijk tussen Christus en de gemeente en omdat deze instelling de maatschappij bewaart voor chaos en verval. Juist onze tijd heeft zulke huwelijken nodig, waarin mannen en vrouwen elkaar liefhebben en dienen, elkaar helpen in het dienen en eren van God en in de dienst aan de naaste.

De christelijke gemeente is allereerst in haar leer en leven gebonden aan Gods Koninkrijk en niet aan de tijd waarin ze leeft. Tegelijk zullen wij het bijbelse gedachtegoed concreet handen en voeten dienen te geven in de werkelijkheid van vandaag. Zowel op de catechese als in de persoonlijke gesprekken met jongeren en met stelletjes moet aan het christelijke huwelijk aandacht worden besteed. Ook in de prediking zal het ter sprake komen. Als gemeente zijn we dankbaar wanneer jonge mensen besluiten om te trouwen en hiervoor de weg gaan van stadhuis naar Kerk.

De maatschappelijke druk op jongeren

Het onderwijs van de Kerk over het huwelijk aan de jongeren staat echter onder druk van de moderne levensinstelling die in de maatschappij heerst. Onze jongeren leven in een wereld waarin de wens om vrij te zijn en jezelf te ontplooiën hoog gewaardeerd wordt. Geen bindingen, geen tradities, ga je eigen weg. Liefde moet ook vrij zijn, een huwelijk wordt als burgerlijk, als saai gezien, als iets voor een meer bezadigde leeftijd. Bovendien hebben vele jongeren angst om een binding voor het leven aan te gaan, met alle rechten en verplichtingen die daarbij horen. Eerst even kijken of je wel bij elkaar past, lijkt een aantrekkelijke optie. Men heeft wel oog voor de liefde, maar weinig oog voor de verplichtingen die dat met zich meebrengt, zowel naar de geliefde toe als naar de maatschappij. Men denkt ook dat je elkaar lief kunt hebben zonder te beseffen welke psychische impact dat op beiden heeft. Men begrijpt niet welke bescherming het huwelijk biedt.

De druk op de jongeren vanuit hun leefwereld moeten wij niet onderschatten. Als er in je leefomgeving geen of maar heel weinig vrienden zijn die een huwelijk aangaan, wordt de stap naar een huwelijk voor jezelf veel moeilijker, zeker als het besef van de betekenis van het christelijk huwelijk weggeëbd is. We moeten helaas constateren dat dit laatste maar al te vaak het geval is. Dit geldt overigens niet slechts de jongeren. De ouderen geven in dezen niet altijd het goede voorbeeld. Daarom zal het onderwijs niet alleen op de jongeren gericht zijn, maar zeker ook op hun opvoeders.

In de gemeente willen we werken aan een positieve voorlichting en voorbereiding van het huwelijk en aanstaande bruidsparen begeleiden bij de aanvraag van een eventuele huwelijksinzegening in onze kerk. Zie hiervoor het **Beleid huwelijksinzegeningen**.